

rørende, at en enkelt Mand, fordi han er Grosserer og maaske Børsmatador, kan bryde sig fejl om alt dette og sige: Kan jeg ikke komme overens med Kornnævnet om Aflevering af Brødkorn, saa kan jeg betale! Jeg synes, at i et saadant Tilfælde er Ekspropriation nødvendig, og jeg vil haabe, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, ønsker, at det, vi her har talt angaaende Ekspropriation af Jord til Landarbejdere, ogsaa skal udføres i Handling.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) mente, at den Forbedring, der var foregaaet med Lovforslaget, angik de Gaarde, der kom ind under Tvangssalg ved denne Lov, medens hvad Huse angaar, det Kompromisforslag, som jeg ikke kunde stemme for, var bedre end det nuværende Forslag, fordi det fastsatte den Bestemmelse, at ingen Ejer maatte tage mere end 3 pCt. i Leje af Husenes Ejendomsskyldværdi og ikke maatte leje dem ud for kortere Aaremaal end 8 Aar. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dette beror paa en Misforstaaelse. Det er rigtigt, at disse Bestemmelser staa i vedkommende Lovforslags § 17, men der staa heller ikke andre; det, som gør det nu foreliggende Lovforslag langt bedre for Lejerne og Fæstehusmændene end det foregaaende, er dette, at Husmændene nu kommer til at sidde trygt ved deres smaa Bedrifter og ikke kan smides ud, og at de sidder under saadanne Forhold, at de har Sikkerhed for, at hvad de forbedrer og udfører paa deres Bedrift, enten det gælder Bygninger eller Jord, det kommer dem og deres Arvinger til gode, og der er i det foreliggende Forslag indført saadanne baade udførlige og betryggende Bestemmelser, at Brugsforholdet er langt tryggere for Leje- og Fæstehusmænd efter dette Lovforslag end efter det, som blev vedtaget i Folketinget; det er det, der er Grunden til, at jeg for mit Vedkommende kan støtte Lovforslaget af al min Evne. Det giver Husmændene ens Vilkaar, giver dem Sikkerhed i Brugsforholdet og giver Mulighed for en rationel Løsning af dette Spørgsmaal i Fremtiden. Bestemmelserne i det forrige Lovforslags § 17 kan ikke nær staa Maal med de Bestemmelser, der i det foreliggende Lovforslag er indførte angaaende Brugen af Huse paa Landet.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) sagde, at de Oplysninger, vi havde faaet, ikke var saa positive og klare, at vi kunde tage Stilling til dem. Men deri husker det ærede Medlem fejl, som jeg sagde før; thi vi havde ingen andre Oplysninger i Samlingen 1917—18 end i 1916—17, og Oplysningerne har for Resten ikke foreligget, maa jeg sige til det ærede Medlem, før nu i Februar 1919. Enhver vil saaledes være klar over, at vi kunde lige saa godt have gjort Sagen færdig i 1916—17 som i 1917—18. Men det er et Faktum, at det radikale Parti modsatte sig det, og derfor sidder vi saadan i det, som vi nu sidder.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) vilde gerne have, at man skulde se en saadan Forbedring i det foreliggende Lovforslag, at det kunde opveje den Tid, der er gaaet siden da, men det ærede Medlem indrømmer jo dog, at det, der er det afgørende i dette Afsnit af Loven, som omhandlede Husene, er det lange Lejemaal og Fastsættelse af en Maksimumsgrænse for Lejens Størrelse. Begge disse Bestemmelser fandtes i Folketingets Affattelse, men med den Forskel, at Folketinget nøjedes med at kræve 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien som højeste Lejeafgift, medens Landstinget er gaaet op til 4 pCt. Hvad de øvrige Bestemmelser angaar, skal jeg erindre om, at hvis Folketingets Forslag var blevet vedtaget, var Loven af 1902 ikke faldet bort, før der var kommet en ny Lov om Ændringer i den, og Loven af 1902 indeholder alle de Bestemmelser, som andet Afsnit i Lovforslaget her indeholder, blot at det sidste Afsnit her skærper Sikringsbestemmelserne en Smule; men det var vi alle sammen enige om, at den Side af Sagen kunde vi sagtens faa ordnet; det, det gjaldt om, var, at samtidig med, at Fæsteloven blev vedtaget, havde vi sikret baade de Huse, der skulde overgaa til Selveje, og ogsaa dem, der blev tilbage, paa en saadan Maade, at det blev en stabil Tid, de havdes i Leje, og at Lejeafgiften blev fikseret.

Saa vil jeg sige til det ærede Medlem fra Fredensborg, at nu synes jeg, han kører om i en anden Gade. Før, da det ærede Medlem havde Ordet, ydede han et Forsvar for den Affattelse, vi havde vedtaget i Folketinget, men nu ydede det ærede Medlem et Forsvar for den Affat-